

[Tyroll.]

synes nok alt i alt at måtte sætte de klassepolitiske aspekter foran og gå imod, at det offentlige skal finansiere en sådan ordning for de selvstændige og medhjælpende hustruer. Vi vil altså stemme imod ændringsforslagene herom, hvorimod vi gerne vil medvirke til ændringsforslagene, som går på lønarbejderne. Vi vil her henvise til nogle af de problemer, som har været oppe i forbindelse med behandlingen af SFs beslutningsforslag på dette område, hvor vi opregnede en del problemer, som vi gerne så tilgodeset i forbindelse med sådanne ordninger, men som det er vanskeligt at få ind i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg agter som den øvrige radikale gruppe at stemme for lovforslaget, som det foreligger efter forhandlingerne mellem forligspartierne og de konservative, og jeg agter også at stemme de øvrige partiers ændringsforslag ned. Denne beslutning er naturligvis truffet på et tidspunkt, der ligger forud for det, der skete i går. Jeg har altid troet, at et ord var et ord og en aftale en aftale her i folketinget, ikke mindst når socialdemokratiet var den ene aftalepart. Derfor var jeg helt indstillet på, at når man ikke kunne overtale socialdemokraterne til at gennemføre de nødvendige forbedringer for medhjælpende hustruer, så holdt man sig til aftalen, og det troede jeg også gjaldt socialdemokratiet. Derfor var det meget bittert for mig at se det, der skete i går, hvor socialdemokratiet ikke følte sig bundet på samme måde som hidtil af en aftale mellem forligspartier. Jeg kan godt sige nu, hvor der ikke skal være diskussion om det, at med hensyn til medhjælpende hustruer agter jeg i hvert fald ikke for fremtiden at lade mig binde af den økonomiske aftale, der siger, at ikke engang 6 mill. kr. er der til at hjælpe disse medhjælpende hustruer i den situation, hvor de skal have barselhvile. Det agter jeg ikke at gøre i næste samling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg er glad for, at forslaget om ændring af dagpengeloven af et flertal er indstillet til vedtagelse. Der er stillet nogle ændringsforslag, og generelt kan jeg sige, at regeringen ikke kan gå ind for dem, men jeg skal komme med et par bemærkninger til nogle af dem.

Fremskridtspartiet har stillet forslag om, at

arbejdsgiverperioden nedsættes fra 5 uger til 1 uge, og hertil må jeg sige, at et af de væsentligste grundprincipper ved dagpengelovens gennemførelse var indførelse af 5 ugers arbejdsgiverperioden, der skulle være et skridt på vejen mod fastere og mere ensartede ansættelsesformer for alle. En generel nedsættelse af arbejdsgiverperioden, således at udbetalingen overgår til det sociale udvalg efter en uges sygdom, vil jo, som også andre har sagt her i dag, betyde en merudgift på godt 1 mia. kr., og samtidig vil ændringen også betyde en meget væsentlig udvidelse af administrationen i kommunernes social- og sundhedsforvaltninger. Et væsentligt argument for at sige nej til forslaget er efter regeringens opfattelse, at man på helt afgørende vis bryder med de intentioner, der ligger bag dagpengeloven, nemlig for det første ønsket om en højere grad af ligestilling mellem arbejdere og funktionærer og for det andet ønsket om at pege på arbejdsgiverens ansvar med hensyn til sygeligheden på arbejdspladsen.

Jeg er helt enig med de ordførere, som har sagt, at det er mærkværdigt, at fremskridtspartiet ikke anfører, hvilken merudgift dette vil medføre.

Og så er der en anden ting, der undrer mig i denne sag. Vi har tidligere hørt fremskridtspartiet sige, at der skal indføres karenstage for arbejderne. Skal det forstås sådan, at nu er man gået ind for ikke at indføre karenstage for arbejdere de første 5-6 dage? Hvis man indfører en karenstage, vil udgiften for de første 5 uger, på 1,23 mia. kr., jo falde bort for arbejdsgiverne. Det ville jeg godt høre fremskridtspartiets udtalelse om.

Ændringsforslaget om at lempe mindre arbejdsgiveres pligt til at betale dagpenge til nyansatte, som er stillet af SF og DKP, kan vi ikke imødekomme. Regeringens forslag om at lempe pligten til at betale dagpenge til de nyansatte imødekommer et ønske fra politisk side og fra erhvervsside om at frigøre mindre virksomheder for den økonomiske risiko ved at skulle betale dagpenge til medarbejdere, der bliver syge kort tid efter ansættelsen. Lempelsen stiler jo mod en forøgelse af beskæftigelsen og skal altså stimulere de mindre arbejdsgivere til at foretage flere nyansættelser.

Det forslag, regeringen har fremsat, kan siges at rummes inden for intentionerne med arbejdsgiverperioden. Når regeringens forslag medfører en lempelse i arbejdsgivernes dagpengeforpligtelser over for nyansatte, er det